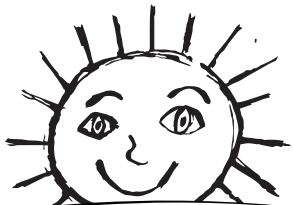

ČTOČ

prosinec č. 24

OTROKOVICKÝ
ODDÍLOVÝ
ČASOPIS

NOVINKY V KVČ

Se změnou šéfa Klubu volného času jsme se rozhodli udělat také pár dalších změn. Většina z nás totiž nevěděla, proč jsou na logu KVČe husy. Začali jsme tedy uvažovat nad novým logem. Zvědavost nám ale nedala zjistit vysvětlení loga starého.

Po objasnění významu starého loga, nám bylo už jasné, že ho kompletně měnit nebude. Jen ho přetvoříme do modernější podoby. Zde přikládám vysvětlení z roku 2006, kterým bychom se do budoucna chtěli dát vést.

BÝT RACKEM, NEBO HUSOU DIVOKOU?

Možná jste někdy sledovali racky. Jsou to ptáci, kteří se dokážou radovat ze své svobody. Silnými tempy mávají křídly a stoupají výš a výš, až vylétnou nad všechny ostatní ptáky. Potom se spustí dolů v majestátních lopech a kruzích. Neustále se předvádějí, jako by si mysleli, že je na ně zaměřena televizní kamera, která snímá jejich produkci.

Avšak v hejnu se mořský racek chová úplně jinak. Jeho majestátnost se najednou změní v neustálý zápas a krutost. Pozorujte racka, a najednou uvidíte, jak se vrhá do skupiny jiných racků, provokuje rvačku, jen aby ostatním ukradl nepatrný kousek masa. Mezi racky neexistují principy dělení ani jiné dobré mravy.

Pokud si tedy máme vybrat nějakého ptáka, který by měl být vzorem naší společnosti, není mořský racek zrovna nejlepším příkladem. Zkusme si proto všimnout chování husy. Tito pozoruhodní ptáci létají ve tvaru písmene V. Vědci zjistili, že hejno tímto způsobem cestuje o 71 % rychleji a snadněji. Husa, která letí v čele „věčka“, má nejobtížnější pozici, protože je vystavena největšímu odporu vzduchu. Proto se ptáci na této vedoucí pozici po několika minutách střídají, což jim umožňuje přelétnout bez odpočinku dlouhé vzdálenosti. Bylo také vyzkoušeno, že nejsnadnější pozice je na zadních koncích rozšířeného věčka, a je obdivuhodné, že silní jedinci v hejnu dovolují

mladým, slabým a starým ptákům, aby zaujali ta nejméně zatížená místa. Dokonce se předpokládá, že kejhání hejna má za účel povzbudit unavené jedince. A nadto ještě, pokud se stane, že některý pták je už příliš unaven nebo příliš nemocný a musí opustit hejno, nikdy nezůstává opuštěný. Jeden zdravý pták vždy doprovází unaveného na zem a počká a s ním, dokud nemůže znovu pokračovat v letu. Tato vzorová spolupráce podle přirozených instinktů velice přispívá k přežití a k dobré pohodě celého hejna.

Mořský racek nás učí, abychom mysleli sami na sebe. Jeho heslo se dá shrnout do jedné věty:

„Starej se pouze sám o sebe.“ Avšak husy nás nutí k něčemu daleko většímu a hlubšímu: učí nás být s druhými a pro druhé. S rodinou bratří a sester totiž doletíme dál, než by se nám to kdy podařilo jako jednotlivcům. A když už letíme, pomáháme svým úsilím i každému dalšímu členu rodiny.

Co je tedy lepší? Být raději rackem, tím, kdo chce být největší a myslí především na sebe? Anebo být husou divokou, která myslí především na ty druhé a jim slouží?

Kačka K.

My jsme se rozhodli být doslova jako husy. Možná to zní trochu legračně, ale v Klubu volného času nejsme pro sebe. Jsme tam především pro druhé. Každé úterý od 16 do 19 hodin čekáme na nové tváře nejen z řad oddílů, ale třeba i z kostelních lavic. Na věku nezáleží. Chceme společně utvářet společenství, ve kterém nikdo není sám. Tak se za námi někdy zastavte, protože hejno se skládá až z desítek jedinců a my na to sami stačit nedáme.

MÁME ZA SEBOU SEZÓNU SNŮ

Letošní sezóna turistických závodů se pro oba naše oddíly nesla ve znamení dalších parádních výkonů našich závodníků. Hned první závod sezóny, dubnové mistrovství Zlínského kraje, přinesl zisk rekordního počtu 17 medailí – 4 zlaté, 9 stříbrných a 4 bronzové.

Následovaly dva závody Českého poháru. Velký favorit Martáš Janeček opět nezklamal a v obou těchto závodech nenašel přemoži-

nečka, jemuž toto umístění stačilo na celkové prvenství v Českém poháru. Dařilo se i dalším našim. Těsně pod stupni vítězů skončili Kuba Fabrika (4. místo) a Vojta Čambala (5. místo).

Tito tři borci si svými výkony zajistili postup na podzimní závěrečný závod sezóny – mezinárodní mistrovství ve slovenské Oščadnici. Zde jsme se poprvé v historii mohli radovat z vítězství v mezinárodní konkurenci, opět

tele. Dalšími super výsledky byly dvě 4. místa zásluhou Honzy Čambaly a Míši Perničky a 5. místo v podání Danči Rafajové. Poslední závod Českého poháru byl pro nás speciální z toho důvodu, že se naše oddíly zhostily pořadatelství. V našem městě jsme přivítali 284 závodníků ze všech koutů republiky. Vyvrcholením sezóny se stalo červnové mistrovství republiky v Kralupech nad Vltavou, na které se od nás kvalifikovalo rekordních 9 závodníků. Odvezli jsme si stříbrnou medaili zásluhou Martina Ja-

se o to postaral, kdo jiný, než naše legenda, Martáš. Další dva naši borci – Kuba a Vojta skončili ve svých kategoriích shodně na 9. místě.

Na závěr bych chtěl moc poděkovat všem klukům i holčám, díky nimž je oba naše oddíly hodně vidět. Díky patří také všem, kdo nás v této činnosti jakkoli podporují.

Ciky, ciky, cak, hoj, hoj, hoj a příští rok na dalších závodech ahóóó!

Žán

VÝSADEK Z POHLEDU “NEPORAZITELNÝCH JELIT”

„Ani? Koupila jsem ti to pití, ale nestíhám ti to předat. Už jsi alespoň vstala?“ Takto zněl hovor s mamkou, který mně vzbudil v čas srazu a to v 19:30. Volám už dávno nachystané skupince - Kačce Kunorzové, Honzovi Trnkovi a Martinovi Janečkovi, že nestíhám a ti se mi nečekaně vysmějou. Protože jsem ještě nebyla nabalená, vyběhla jsem až v 19:51 - bez pití. Když jsem konečně dorazila před kostel, tak zrovna Denda vysvětloval, o co celý večer půjde, ale nikdo (alespoň z naší skupinky) to nějak extra nepochopil. Odevzdali jsme všechny mobily a nechali si jen Kaččin (údajně nabity - 42%).

Za chvíli už jsme se zavázanýma očima sdělili v autě, které nás odvezlo až někam do... lesa - kus za Novou Dědinu. Každá skupinka měla seznam měst a obcí a ke každému místu obálku se šifrou. Dále jsme měli louč, kterou jsme nesměli zhasnout do doby, než dojdeme k 1. stanovišti, a ani jsme nesměli do té doby rozsvítit baterky (nevadí, protože tu jsem taky neměla). Dále každá skupinka dostala 2 koule z ponožek, kterými jsme mohli vybit jinou skupinku, a tím ji na 5 minut vyřadit ze hry. Náš 1. cíl byla Nová Dědina, kde jsme utíkali před skupinkou Marti Honzikove. Když jsme došli do Nové Dědiny, začali jsme luštit první šifru. Hned jsme v tom viděli „Vítáme vás“, protože jsme seděli vedle cedule s tímto nápisem. Mysleli jsme si že to není ono, tak jsem dál luštili a dokonce si i volali o nápovědu. Nakonec jsme to „vyluštili“ v morseovce, i když to mělo být úplně něco jiného. Došli jsme k ceduli „vítáme vás“ na druhé straně vesnice, protože u 1. jsme hledané mince s body nenašli. Konečně jsme se zbavili louče a mohli rozsvítit baterky. Naším dalším cílem byly Kvasice. To jsme vyluštili ještě za chůze a hodně rychle.

Cestou do Tlumačova se k nám připojil poslední člen - Vojta. Tady jsme šifru luštili hodně dlouho a využí-

li jsme i nápovědy a místních stromů. Naštěstí nám s luštěním pomáhal kamarád ježek a čokoláda. V Tlumačově byly mince schované na nádraží. Odtud jsme se všichni vydali do Kurovic. Už jsme byli trochu unaveni. Tady nás šifra taky nijak nepotrápila, zato mince jsme hledali až moc dlouho. Volali jsme že je fakt nemůžeme najít, čímž jsme pravděpodobně vzbudili pořadatele, ale nakonec jsme je objevili. Po cestě do Ludslavic nás míjelo “hlídkovací” auto vedoucích-organizátorů, kteří se očividně chtěli taky zapojit do penalizování skupinek vybíjením. Bohužel ale nejspíš neměli koule, tak po nás hodili vlhčené ubrousky. Za trest jsme jim je sebrali a následovala vtipná honička po poli. Taky jsem dostala záchvat smíchu když jsem zrovna pila, takže mně nos páčil ještě hodně dlouho. Dále naše kroky směřovaly do Zahnašovic. Cestou jsme potkali už asi pátou kočku a dokonce i svítící knoflík na silnici se kterým byla taky zábava.

Potom jsme šli do Třebětic kde pro nás měl Martáš překvapení - wafle. Ty byly fakt luxusní. Rovnou jsme otevřeli další obálku do Pravčic. Tam se měl vypálit text napsaný citronem, takže si Martáš zahrál zase na neandrtálského člověka, Honza spal a zbytek se smal. Kaččina hláška, že vypadám jak ryba mě teda dostala. V Pravčicích byly mince schované u kostela, kde jsme se potkali i s dalšími skupinkami. Tam si kluci sundali boty, takže ostatní skupinky ryhle odešly. Honza zase usnul a Martáš, který pokračoval v žabkách, měl taky na mále. Teď už jsme šli směr Hulín, kde jsme se ptali nějaké skupinky lidí trochu v podnapilém stavu (ti lidi byli v podnapilém stavu...my ne), kde je knihovna. Ti se nám vysmáli, že prý až na druhé straně města. Úspěšně jsme ji našli a pak už jsme šli jen na vlakové nádraží v Hulíně, kde jsme nasedli na vlak. Chtěli jsme ještě do Záhlnic,

ale naše nohy už nechtěly. Cestou jsme dojedli zbytky wafli a zahráli válku koulí. Uběhlo to jako voda a my jsme už byli v Otrokovicích v suterénu jako 1. skupinka. Kačka s Vojtou šli na chvíli domů a my jsme se ještě pokoušeli vyluštit zbylé šifry, ale nakonec jsme se vyvalili na koberci a spali pěkně dlouho. Když jsme se nakonec vzbudili, byly už i ostatní skupinky zpátky. Dali jsme si párky, sdělili si své dojmy a pak jen čekali na vyhodnocení. Vytvořili jsme kruh a řekli jsme co se nám líbilo, či nelíbilo. Pak už jen samotné vyhodnocení- my a další 2 skupinky

KUSALÍNO

Již první den se stalo hodně zajímavých věcí, třeba že jsme po cestě na chatu Kusalíno zabloudili, a zjistili jsme, že nemáme vodu, tak jsme pro ni museli druhý den zajít k vedlejšímu domu. Druhý den jsme šli na túru, kde jsme řešili různé zajímavé úkoly, třeba jsme vázali uzly, nebo jsme zkoušeli základy první pomoci. Závěrečná hra spočívala v tom, že si pomoci nosů máme předávat krabičku od sirek, skupinka která tuhle hru vyhrála, tak zároveň vyhrála celou akci. Třetí den jsem uklidili a vydali se na cestu, na když jsme měli hodně času, tak jsme si zahráli pantomimu. Nakonec jsme se všichni šťastně vrátili domů.

Honza T.

Při plánování akce jsme si s vedoucími říkali, že jsme dlouho nebyli na žádné chalupě a ačkoliv jsme si vzpomněli pozdě, tak se jeden volný víkend v rezervacním systému našel - výzva Kusalíno přijata! Asociční chalupy jsou super a Kusalíno nevyjímá. Nově je tam přivedená elektřina, což sice ubírá na romantice, ale přidává na komfortu.

První těžká překážka je vůbec trasa k cha-

lupě, po tmě, lesem a cestou, která není značená a místy vlastně už ani není. Po dvouhodinovém bloudění jsme vyčerpaní dorazili k cíli. Vytopit chalupu nebylo jednoduché, ale ne nereálné. Horší to bylo s vodou. Na Kusalínu se voda vždy nabírala ze studánky. Při pohledu do ní však bylo jasné, že tenhle víkend bude drsnější daleko více než jsme čekali. Po pár telefonátech se nám povedlo domluvit si vodu z přilehlého ranče, problém byl, že jsme si ji mohli napustit až v sobotu ráno a museli jsme odebrat jednorázově vodu na celý víkend. Tudiž páteční večer jsme museli vydržet z našich zásob. A tu grepovou minerálku v polévce nikdo stejně nepoznal. Zbytek víkendu jsme už bojovali jen s počasím a únavou.

Anička Janotová

Program, který měl víkendovku provázet jsme chtěli vést v návaznosti na celoroční hru Záchranáři. Proto většina her byla cílena na první pomoc a na využívání znalostí například z uzlování nebo ze školy v praxi. Poté jsme hry zhodnotili a popovídali jsme si o tom co bylo správně a co naopak úplně špatně. Vše jsme završili praktickou zkouškou přemístění zraněné osoby do stabilizované polohy.

Víkend, ačkoliv byl náročný, utekl velice rychle a vystoupit na víkend z „pohodlí“ počítačové židle bylo příjemnou změnou ze školního či pracovního stresu.

Denis Bilík
51

“MILÁ LIŠTIČKO A MILÝ FIFTÝNEČKU, TĚŠ SE, POJEDEME NA VODIČKU! POJEDEME VLÁČKEM RANNÍM, V 6:15 - NO SKORO ZA SVÍTÁNÍ. NA VLAKÁČI BUĎ PROTO VČAS, AŤ NA TEBE NEMUSÍME ČEKAT ZAS... NA VŠECHNY SE TĚŠÍ OBLÍBENÁ DVOJIČKA, OD FIFTÝNŮ KOVIC A OD LIŠTIČEK EVIČKA.”

Takhle originální pozvánku jsme obdrželi před letní společnou akcí kluků Fiftýnů a holek Lišek. Vyrazili jsme totiž společně sjíždět slovenskou řeku Hron.

Ve vlaku většina z nás usnula – přece jen, vstávat okolo 5 hodiny ranní jednoho zmůže. Po šestihodinové cestě vlakem jsme konečně dorazili do slovenské vesničky Nemcová, kde už na nás čekali Kovic, Evča J., Jirka, Jarka a především lodě! Převlékli jsme se a Evča nám dala krátkou instruktaž. Pak už si jen kormidelníci našli své háčky a mohli jsme vyrazit. První den nás čekal kratší úsek – asi 10 km. Avšak mezitím, co jsme čekali na Kovica a Jirku než převezou auto, strhl se pěkný deštík – ono by to asi nebylo ono vyjet v suchém oblečení. ☹️ Přečkali jsme pod vrbama a už konečně hurá na vodu! Jako správní vodáci jsme měli i svůj pokřik – jakmile někdo zařval „ÉÉÉÓ“, všichni ostatní dali pádla nahoru a „ÉÉÉÓ“ zopakovali. Cestou se strhla také vodní bitva, protože posádka Janeček ml. & Švehlík ml. rádi provokují, a tak jsme do kempu

dorazili celkem mokří. Postavili jsme stany a každý si uvařil ze svých zásob večeři. Večer jsme si ještě zahráli volejbal či karty, zapěli pár písní u ohně a zalehli do stanů. Pár odvážlivců zůstalo spát venku pod širákem.

Další den nás čekala delší cesta, ale to nám nevadilo. Celou cestu jsme se smáli a občas se opět strhla válka lodí. V jednom úseku jsme lodě museli přenášet, čehož jsme využili ke krátké pauze na oběd. Protože bylo opravdu horko, někteří jsme se ve vodě dobrovolně zchladili. Zanedlouho jsme už byli v Bánské Bystrici, kde jsme se stavili nakoupit. Na večeři jsme si vymysleli grilování. Samozřejmě nechybělo ani osvěžení v podobě zmrzliny. Ani jsme se nenadáli a 20 km uteklo doslova jako voda. Večer jsme opět postavili stany a

nastal čas večeře – celým kempem se táhla vůně našeho grilovaného masa. Nevěřili byste, jak může být kuřecí maso grilované v ešusu vynikající – i Zdenka Pohlreich by se divil! Pak už každý dělal, co ho baví. Někdo zašel na kofolu, někdo hrál karty a někdo se šel projít. Protože nás další den čekal přibližně stejný úsek, šli jsme spát brzy, abychom nabrali dost sil.

V sobotu – 3. den jsme cestou navštívili dřevěný kostelík, na jehož stavbu údajně nebyl použit ani jeden hřebík. Voda už byla spíše klidnější, ale to nebránilo posádce Marťa Janeček a Marťa Švehlík k tomu, aby se vyklopili. Jako správní kamarádi jsme jim pomohli a mohlo se jet dál. Jelikož jsme byli hladoví, zastavili jsme a vytáhli si každý svůj oběd. Bylo nám opravdu horko, a proto jsme se rozhodli zkusit jestli opravdu fungují naše vesty – nakonec z toho vznikl závod, který spočíval v tom, že jsme si dali vesty a nechali se unášet po vodě. Pak následoval program „rozsekni okurku pádlem“, v čemž byli někteří opravdu dobří! Do kempu nám zbývaly asi 3 km a zane-

douho jsme už stavěli stany. Dozvěděli jsme se, že pan majitel je na dovolené, takže jsme sice nocovali zcela zdarma, ale neměli jsme k dispozici toalety a pitnou vodu. Večer někteří z nás vyrazili do nedaleké restaurace na palačinky a jiní zase do hospody na kofolu a taky využít místní záchody. Přece jen, v kempu nás čekalo jen pole, tak bylo potřeba využít jiného luxusu, dokud byla možnost. Večer jsme opekli špekáčky, zazpívali pár písniček a šli spát.

V neděli jsme museli vstávat velmi brzo. Čekal nás kus cesty a museli jsme stihnout vlak zpátky. Cesta nám ubíhala rychle, ale byla náročná. Navíc začalo pršet, takže jsme byli všichni rádi, když jsme spatřili cíl. Nachystali jsme lodě na vrácení, převlékli jsme se a vydali se na 7 hodinovou cestu vlakem do Otrokovic.

Velké díky patří Evči a Kovicovi za to, že uspořádali akci, kde jsme mohli strávit pár chvil spolu i my starší. Užili jsme si to moc a doufáme, že to nebylo naposled!

Kačka Kunorzová

MIKULÁŠSKÁ BESÍDKA

Dne 2.12. 2018 v 15:00 se na Sokolovně v Otrokovcích uskutečnila tradiční Mikulášská besídka. Téma letošní besídky bylo Večerníček. A letos přišel rekordní počet dětí, takže Sokolovna byla doslova narvaná k prasknutí.

Celou besídkou nás provázeli Bob a Bobek. Vystupovaly všechny skupinky na-

šeho oddílu a každá představila jinou pohádku z Večerníčku, hru nebo taneček. Maminky s malými dětmi se předvedly jako berušky, Žraloci zahráli jeden díl Maxipsa Fíka a Sluníčka měly připraveny hry, za jejichž splnění dostávaly děti bonbóny. Skupinka Myšek nám zatančily kočičí taneček, Tygřici zahráli pohádku Loupežníci a zvířátka a Žabky pohádku o Sněhurce.

Ale hlavním důvodem, proč jsme se sešli, byl příchod Mikuláše spolu s čerty a anděly. Když konečně dorazili, většina dětí naráz seděla spořádaně na svém místě a snažila se nepřilákat pozornost čertů. Prokaždého našel balíček avšak někteří jsme slíbili, že se budeme příští rok snažit být ještě hodnější. Už teď se těšíme na další rok!

Mára & Tereška Vaclovi

VÍKENDOVKA VEDOUČÍCH

Psal se datum 14. září léta páně 2018, kdy jsme se se všemi vedoucími společně vydali směr Velký Újezd, kde se konala víkendovka vedoučích alias "Staň se nejlepším vedoucím pro školní rok 2018/2019". Když jsme všichni dojeli na místo činu, vybalili jsme si jen tak zběžně své věci a pustili se hned do řešení - ohlédli jsme se za táborem a zavzpomínali jsme, jak parádní to bylo.

Když přišel čas večeře, přinesl šéfkuchař Laďa vynikající hermelíny, salát a bagetky. S plnými břichy jsme si zahráli ještě hru a pak kdo chtěl jít spát, tak mohl jít, nebo byla možnost podívat se na film.

V sobotu ráno jsme se probudili do krásného rána. Kluci ještě spali, ale my holky jsme už byly vzhůru. Vyšly jsme na chodbu a slyšely jsme, jak Laďa budí kluky dětskou hračkou, která se stala po celý víkend našim kamarádem. Byla to taková ta hračka pro děti, která vydávala jednu stejnou melodii pořád a pořád dokola a nejlepší na tom bylo, že pokud jste to zapli, hrálo to hoodně dlouho bez možnosti vypnutí. Když se ráno překlenulo v dopoledne, přišlo zase na řadu řešení. Tentokrát šlo o plánování akcí celého roku. Jak se začal papír plnit, přišel čas i obědu. Než jsme se ale vydali do blízké restaurace, naše kroky prvně zamířily do kostela na mši...

Po obědě jsme si dali malý a povinný absolutní klid a hned co odbyla druhá hodina odpolední, přišel čas na další hru. Tentokrát to byla interaktivní hra, při které jsme byli rozděleni na skupinku holek a skupinku kluků. Naším úkolem bylo ztvárnit pomocí barev a našich údů obraz pro našeho budoucího partnera. Háček byl ale v tom, že jsme museli vždy střídat nohu, ruku a nos. Obrázky se nám povedli, ale co se týče barev, tak pro náš holčičí tým nebylo zapojení končetin a nosu dostatečné, proto jsme do toho daly celá těla a hlavně obličej, tudíž jsme na konci vypadaly jako správné umělkyně.

Po řádné umývací kůře jsme se vrhli na další aktivitu, při které měl každý vedoucí na zádech bílý papír. Na ten mohl každý napsat někomu jinému, co podle něj dělá ten, čí papír to byl navíc pro oddíl či farnost. Někteří toho měli víc, někteří míň, ale každý zjistil, že toho vlastně dělá opravdu hodně, a i když se to nezdá, bere to jako samozřejmou věc.

Celé odpoledne jsme zakončili společnou arkádovou hrou, při které jsme si ověřili a uvědomili, jak je důležité hrát fait play.

Když přišel čas večeře, dali jsme si výborné Chilli corn carne a po něm malé „Prase a Kormidlo“ a šlo se na kutě...teda jak kdo 12 .

V neděli ráno jsme se dozvěděli, kdo vlastně vede ve víkendové hře. Nerozhodně to bylo mezi mnou, Kykou a Peťou Skalníkem, což jsme ani jeden nečekali. Po tomto velkém zjištění jsme zamířili do kostela na mši, kde nás tamější farníci přijali s otevřenou náručí, a při posílání pokojem nám jedna paní popřála slovy: „Pokoj vám všem miláčky!“ To nás opravdu potěšilo. Po mši jsme se vydali na faru, kde byl započat turnaj tří vedoučích. Naším úkolem, jakožto finalistů, byl kvíz. Ten jsem se po dlouhém a napínavém konci vyhrála já. Dostala jsem putovní pohár vedoucího a také odměnu v podobě napsání kroniky z akce.

Pak už jen následoval oběd, úklid a jelo se domů...

Moc bych chtěla poděkovat celému organi-

začínámu týmu vedoucích, bez kterých bychom si to tak neužili a také bych chtěla poděkovat skupince farníků, kteří se na nás složili a my si mohli k našemu řešení dopřát lepších jídel a programu. MOC DĚKUJEME!

Akce klasicky utekla jako voda a já doufám,

že takhle se společně sejdeme i na dalších akcích a že k nám přibude alespoň dalších čtyřicet hladových krků. Tak hoj,hoj,hoj, AHOJ!

Marťa Honzík

POTÁBOROVKA 2018 ANEB HOLLYWOOD MÁ OPĚT PROBLÉMY

Začalo se tradičně v Otrokovicích na vlakovém nádraží v 14:45 v duchu letošního letního tábora. Všichni byli zvědaví, čím nás vedoucí zase překvapí. Po cestě vlakem nás čekala ještě jízda autobusem přímo do Pačlavic, kde jsme se ubytovali na místní faře.

Rychle zabrat místo na spaní, vybalit věci a honem program. Nejprve nás vedoucí rozdělili do šesti skupinek a každá si vymyslela svůj název. Zpívali jsme spoustu písniček, hráli různé hry a večer následovala menší stezka odvahy (i tak se nám někteří trochu zatoulali). Tím skončil také program pro pátek, a tak jsme udělali večerku a šli spát.

V sobotu po snídani jsme vyrazili na krátký výlet. Během něj jsme plnili pouzdu (někdy i dost šílených) úkolů. Jeden z nich bylo třeba posvačit na neobvyklém místě. Pro některé to byla první svačina na stromě, v koši nebo třeba hlavou dolů. Nebo jsme museli kousek cesty jít ve dvojici se svázanými nohama. Na oběd jsme se vrátili zpět do Pačlavic. Po návratu z výletu jsme hráli spíš sportovní hry (jako Bizoni – přenést vedoucího na své stanoviště nebo Robinsonův ostrov). Po večeři jsme hráli hru poznej film podle písničky a předvedli jsme všem svoje scénky.

Neděle přišla tak rychle, že někteří ani nevěděli jak. Po kostele nás ještě čekalo rozluštění záhady, kdo pracoval proti společnosti Hollywood. Nakonec vedoucí vyhodnotili výkony skupinek. Nejlepší byla skupinka s názvem „Přejeté koleje“, ale odměna vyšla na všechny.

Po tak úžasném víkendu se nikomu nechtělo ani odjíždět. Nic naplat, na nádraží v Otrokovicích jsme byli coby dup a pokřik na rozloučenou udělal tečku za potáborovkou 2018.

Tom Vykydal

MIN. FLORBALOVÝ TURNAJ O SVATOVÁCLAVSKÝ POHÁR

V pátek 28. září se konal v Bánově ministerský turnaj ve florbale. Sraz byl ráno před kostelem, kde jsme se rozdělili do aut a vyrazili směr Bánov.

Po příjezdu byl asi hodinu čas než začala mše, takže jsme si zatím pinkali s míčkem na parkovišti. Před začátkem turnaje jsme šli na oběd a pak to začalo! Mladší týmy jsme měli dva a oba se přesunuly

do Suché Lozi. Starší kluci jeli hrát do Uherského Brodu. Všichni jsme se opět setkali asi po hodině a půl v Bánově. Tam jsme se navzájem dozvěděli, jak se nám dařilo. My jsme postoupili dál, starší skupina si taky vybojovala postup, druhý tým mladších bohužel ne.

I přes velké nasazení se nám nepodařilo porazit další tým, takže jsme se mohli plně věnovat fandění týmu starších, kterým se velice dařilo. Dotáhli to až na stupně vítězů.

Na konci bylo vyhlášení vítězů, kluci byli druzí. Tom Janeček byl vyhlášen nejlepším brankářem turnaje. Za účast dostali všichni nějakou sladkost.

Pak už nás čekala cesta zpět do Otrokovic, kde jsme se rozloučili a šli domů.

Myslím, že jsme si celý den příjemně užili.

Kamil Piňos

HOLČIČÍ AKCE BRNO

V sobotu 3. 11. jsme vyrazily na společnou akci všech holek a to až do Brna! Cesta byla celkem příjemná a ve vlaku jsme si zahrály několik her. Na programu v Brně byla návštěva centra Vida, a protože nám počasí zrovna dvakrát nepřálo, zůstaly jsme tam celý den. Bylo to velice zábavné, zjistily jsme např. jak funguje mikroskop, lidské tělo a spousta dalších věcí. Po skvělém obědě jsme šly do 3D kina. Vysílali tam krátký film "Malí obři", který se všem moc líbil. Po skončení filmu jsme šly prozkoumat to, co jsme předtím nestihly. Některé z nás se rozhodly zapojit do místní "hry". Cílem bylo obejít jednotlivá stanoviště a najít tam obálku s šifrou, která odkazovala na další místo. A na konci nás čekal skvělý poklad! Když nám vedoucí řekly, že už je

čas jít, vůbec se nám nechtělo. Ve vlaku jsme byly všechny už dost unavené,

ale musím říct, že já jsem si to moc užila a pevně věřím, že ostatní taky.

Liduška B.

Tajenka

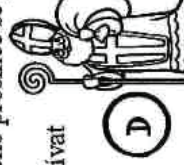

			P																
A3	F3	E7	X	E4	C1	C10	A4	C5	A2	B2	D6	C12	E5	E1	F4				

Příklad: A2 = pod obrázkem A vyber 2. písmenko a zapiš do sloupce. Po vyplnění dostaneš tajenku.

Adventní pracovní list

Obrázky pojmenuj a zapiš do políček pod obrázky. Nakonec zapiš do pravého sloupce písmenka podle předepsaného vzorce – a vyjde ti tajenka, co je to advent.

O první adventní neděli se
 B
 A
 C
 první
 B
 1 2 3 4 5
 1 2 3 4 5 6 7 8
 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14

Pátého prosince se přijde na nás děti
 podívat
 D
 E
 1 2 3 4 5 6 7
 1 2 3 4 5 6 7

Těsně před Vánoci pečeme
 které krásně voní díky
 F
 1 2 3 4 5 6 7
 1 2 3 4 5 6 7
 které do něj přidáváme.
 1 2 3 4 5 6

OTOČ

OTrokovický Oddílový Časopis

Časopis vydávají turistické oddíly mládeže TOM 1412 a TOM 1419 Otrokovice
 Redakce: Denis Bilík (denis@tom1419.org), Kačka Šibravová (kacka.sibravova@gmail.com)

www.tom1412.cz • www.tom1419.org • [www.fb.com/TOM1419Otrokovice](https://www.facebook.com/TOM1419Otrokovice)

Za podpory města Otrokovice